

שליה ומשלה

עקיבא בן 15 מהעיר אשדוד לומד בישיבה בבני ברק הגיע למכון הקריאה "דרכי הקריאה" על פי בקשת והמלצת הצוות החינוכי בישיבה.

כאשר עקיבא הגיע לפגישת האבחון. הבחין המאבחן הרב ליברמן שעניו של עקיבא משוטטות לכל הכיוונים וכי נראה שאינו ממש שש לטפל בעצמו בלשון המעטה.

לאחר מספר דקות שהתופעה נמשכה שאל הרב ליברמן את עקיבא בצורה ישירה: "תאמר לי בבקשה ידידי, האם באת לכאן מרצונך החופשי או שמא בגלל שהמשגיח אמר?"

עקיבא לא התבלבל ומיד ענה; "בגלל שהמשגיח אמר". אם כן – אמר לו הרב ליברמן – בבקשה הדלת פתוחה לפניך. הבה ניפרד כידידים. עקיבא נכנס להלם למשך דקה ארוכה שנדמית כנצח. ואז, קם ויצא מפתח המכון.

הרב ליברמן הרים טלפון מיד למשגיח לעדכן אותו, ובמקביל להורים לעדכן גם אותם. שניהם – אגב הצדיקו את הפעולה.

אך כאן לא נגמר הסיפור, לאחר רבע שעה חוזר עקיבא עם עיניים אדומות כאשר דמעות בעיניו. דופק על הדלת כולו מתנשף וקורא בקול מרוסק: "כן! כן! אני רוצה! זה נובע מהרצון הפנימי שלי! לא מאילוצים חיצוניים!"

אכן כן. כאשר יש שיתוף פעולה ומוטיבציה ניתן לפעול. זה סוד ההצלחה!